

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 39, št. 2

MAREC 2019

V TEJ ŠTEVILKI:

⇒ **POST**

⇒ **PASTIRSKO PISMO**

⇒ **DUHOVNE VAJE**

⇒ **MOJ CANKAR**

<http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

VSTOPAMO V POSTNI ČAS

Post je čas pred Veliko nočjo, je čas čiščenja, brstenja in novega rojevanja. Tudi v naravi se vse prebuja in brsti za novo rast. Smo tudi sami pripravljeni na vse, kar nas čaka v pomladnih mesecih? Celo ptički si pletejo nova gnezda, da bi v njih zrasel novi rod.

Gospodar našega življenja je pred vrati in trka. Odprimo mu vrata in ga povabimo v naš post, samo naš postni čas. Letos bo to spet enkratna pomlad.

Naj nam post ne bo samo v neki odpovedi, ki nas dela čemerne, ampak v dejanju ljubezni, dobrote in odpuščanja, ki nas osvobaja in pripravlja na velikonočno skrivnost v našem srcu, naših ranah, našem trpljenju. Da bomo to globoko Božjo ljubezen Vstalega Zveličarja doživeli, je potrebna priprava in naše osebno in svobodno sodelovanje.

Če imamo v družini, na delovnem mestu ali soseski blokade in neporavnane medsebojne odnose, vključimo molitev, post in miloščino v ta namen in prosimo Gospoda, od katerega prihaja vsak dober dar, da z Njim vstopimo v post in osebni odnos.

Post naj bo moja odločitev in vaja v duhovni rasti, zato mi ne bo težak čas, ampak čas milosti osvobajanja in veselja.

Post vključuje tudi odpoved temu, kar me zasušnjuje in kar nam s prevaro o sreči obilja ponuja svet in hudi duh, ki želi, da bi ostali v sužnosti in temi.

Egiptovska sužnost je prototip naših suženjstev, iz katerih nas hoče Bog popeljati v obljubljeno deželo.

Ko se odpovem določenim stvarim, hrani, pijači, govorjenju o drugih, ali mnogim nepomembnim

VSEŽIVLJENJSKA KATEHEZA

Pastirsko pismo za postni čas 2019 (1. del)

stvarem, postajam odprt duhovnim pobudam, ki prihajajo od Boga: pomnožim pri sebi pogovor z Bogom, obisk sv. maše med tednom, že na začetku posta stopim v spovednico, obiščem kakega bolnika ali ostarele, pomagam doma ali kaki mladi družini z več otroki, da razbremenim starše ...

Pravi cilj posta je, da bi postali bolj svobodni in sprejemljivi za Božjo luč in ljubezen. Tako bomo prosojni in dobro delovali na ljudi s katerimi živimo skupaj.

Naj bo naš postni čas, sveti postni čas, ki nas bo preko odpovedi in križa pripeljal v vstajenjsko razpoloženje, ki je dar Vstalega Zveličarja.

Župnik Janez

Dragi bratje in sestre, prisrčen pozdrav v Gospodu!

Postni čas je pred nami in vaši škofje želimo z vami nadaljevati poglobljanje krstne zavesti, o kateri smo vam pisali lani. Krst je za vsakega prvi korak njegovega vstajenja in ponudba novega življenja. Po njem smo poklicani k misijonski dejavnosti, da bi bili tudi drugi deležni sadov smrti in vstajenja Jezusa Kristusa ter zaživel iz te podarjene novosti življenja. V duhu krstnega poslanstva želimo razmišljati o vseživljenjski katehezi, saj v skrivnost novega življenja ne bomo mogli nikoli prodreti do konca. Glavni katehet je vedno Kristus sam. Danes smo v evangeliju slišali del njegove edinstvene kateheze, imenovane govor na gori. Potem ko je z blagri razodel način Božjega delovanja do človeka (preteklo nedeljo), v današnjem

odlomku pokaže na tiste, ki mu želijo slediti, ker so doživali, da so bili ljubljene, ko so bili še sovražniki (Rim 5,6-11). Na osnovi te izkušnje jim naroča: »Ljubite svoje sovražnike!« Ljubite jih, delajte jim dobro, blagoslovajte jih in molite zanje (Lk 6,27-28.35). Verjetno se strinjamo, da za takšno poslanstvo nismo nikoli dokončno pripravljeni in potrebujemo vseživljenjsko usposabljanje.

Nekateri se še spominjate, da je nekoč obstajal krščanski nauk ne le za otroke, ampak je potekal ob nedeljah popoldne za vse vernike. S spreminjanjem življenjskih navad smo to opustili, nismo pa uspeli uvesti novih rednih oblik verskega poučevanja odraslih. Ko v Cerkvi na Slovenskem govorimo o katehezi, pomislimo le na osnovnošolski verouk, kot ga izvajamo po župnijah. A »kateheza«

pomeni več. Beseda izvira iz grške besede katehein, kar pomeni »odmevati«, »oznanjati«, pa tudi »uvajati« in »poučevati«. To pa ni omejeno le na otroško dobo, ampak je trajna potreba tudi odraslega kristjana, saj pomeni vedno globlje vstopanje v skrivnost vzajemnega odnosa med Bogom in človekom. In večino teh korakov ne more storiti otrok, ampak šele odrasel človek.

V zadnjih desetletjih smo v Cerkvi na Slovenskem zgradili primerne učilnice, kjer se kateheti in katehistinje po svojih najboljših močeh trudijo oznanjevati in učiti. Oznanjevalci imamo različne učne pripomočke, ob katerih se trudimo posredovati znanje in versko izkušnjo udeležencem naših srečanj. Vedno bolj pa se zavedamo, da je kateheza »srečevanje odraslih, mladine in otrok v

določeni katehetski skupini pod vodstvom kateheta z namenom, da bi trajno rasli v veri«. S temi besedami katehezo opredeljuje nov Slovenski katehetski načrt, ki temelji na katehumenatskem modelu oznanjevanja in smo ga škofje pred kratkim potrdili zaradi bistveno spremenjenih razmer. »Kristjan se ne rodi, temveč to postane,« je znan Tertulijanov rek, ki se ne nanaša le na osnovnošolce, ampak tudi na odrasle. Postajati vedno bolj kristjan, postajati vedno bolj Božji, je doživljenjska naloga. Torej smo kateheze potrebni vsi ne glede na starost, spol, stan ali poklic. Tudi odrasli mora vedno znova srečati oznanjevalca, ki mu sporoči veselo vest o odrešenju v njegovi novi situaciji; da se znova odloči, ali bo Kristusa sprejel za svojega odrešenika ali pa bo iskal odrešenje zgolj v sebi in v ponudbah sveta. V tem

zasije pravi namen kateheze: pomagati kristjanu zoreti v zavesti njegove osnovne življenjske odločitve, da bo v vsem iskal Božjo voljo in po njej živel. Vse do »popolnega človeka, do primerne doraslosti v Kristusovi polnosti« (Ef 4,13). Novi katehetski načrt tako opredeljuje osnovne katehetske naloge: podpiranje poznavanja vere, učenje molitve, vzgoja v liturgiji, vzgoja za občestvo in uvajanje v držo razločevanja. Nekaj takšne kateheze je že navzoče v različnih duhovnih gibanjih, pri delu z odraslimi, v župnijskih skupinah in morda še kje. Škofje močno spodbujamo župnijska občestva, zlasti župnijske pastoralne svete, da skupaj iščejo v tej smeri nove možnosti in da za njihovo izvedbo poskrbijo tudi za usposobljene katehiste in katehistinje. Zgled prave gorečnosti nam spet daje

Jezus sam, ki se katehezi ne odpove niti po vstajenju. Spomnimo se, da sta se učenca na poti v Emavs

pogovarjala o preteklih dogodkih in o njih govorila tudi s tujcem, ki se jima je pridružil na poti. Prisluhnil jima je in pričel razlago tam, kjer sta bila. Danes bi mor-da rekli na njunem pobirmanskem verskem nivoju. Potrpežljivo je razlagal in »ogreval srce«. Čisto na koncu, ko sta že mislila, da je vse povedal, je sprejel njuno vabilo k obedu in ob lomljenju kruha sta ga spoznala. Ko se je dotaknil njunih src, jima je izginil izpred oči in onadva sta postala oznanjevalca iz izkustva. Šla sta nazaj v Jeruzalem in povedala, kako sta srečala Vstalega Gospoda. Postala sta kateheta.

Podobno naj se godi pri katehezi. Katehet oznanja, kar nosi v svojem srcu, oznanja svoje izkustvo Božje navzočnosti in

svoje odrešenosti sredi občestva. Ogreva srca. Vabi k obredu. Išče poti, kako bi na najbolj prodoren način razrahljal zemljo srca za Božjo besedo. Bratje in sestre pa poslušajo, opazujejo, gledajo in premišlujejo, iščejo zgled, iščejo avtentičnost. Kritični so. Tako, kot sta bila kritična oba učenca. A Jezus je tisti, ki se jima je pridružil, ni čakal, da bi prišla sama. Bil je poslušalec in tisti, ki je spregovoril. V katehezi ni delitve na »mi« in »vi«, ampak je dogodek skupnosti. Nova zaveza nas kliče k osebni odgovornosti. Jezus je na večer velikega četrtega učencem umil noge in svoje dejanje, po besedah apostola Janeza, sklenil z besedami: »Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil. Resnično, resnično, povem vam: Služabnik ni večji kakor njegov gospodar in poslanec ne večji kakor tisti, ki ga je poslal. /.../ Kdor

sprejme tistega, ki ga pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme tistega, ki me je poslal« (Jn 13,15–16.20).

S tem Jezusovim zgledom in močno spodbudo, da bi se v vseh prebudil katehet, da bi bili kateheti in ne bi le delali kot kateheti, se danes poslavljamo in vam pošiljamo svoj pastirski blagoslov!

Vaši škofje

DRUŽINSKI VEROUK – DUHOVNA OBNOVA V KANJEM DOLU

Na čudovito zimsko soboto smo se starši Družinskega verouka odpeljali v Kanji Dol. Na sončnem pobočju Javornika nas je v domu Eden toplo sprejela sestra Rebeka, ki je skrbno poskrbela za našo dušo in telo. Pripravila nam je zelo zanimivo duhovno obnovo o vzgoji za rodovitnost. Kot redovnica in pedagoginja z dolgoletnimi izkušnjami je takoj v začetku

pridobila naše polno zanimanje s pronicljivo izjavo, da v Svetem pismu lahko dobimo odgovore na vse vzgojne izzive in probleme. V nadaljevanju smo razmišljali o štirih stebrih evangelizacije: (I) prvo oznanilo – Bog je ljubezen, (II) razlaga Božje besede, (III) spodbuda, (IV) čut za sveto. Potem pa smo bili izzvani, da vsak sam pri sebi razmisli, kdo je nam oznanjal

Božjo ljubezen, kdo nam je razlagal Božjo besedo, kakšen odnos do molitve smo prejeli iz svojih primarnih družin, kdo nam je posredoval čut za sveto. Nato smo se v paru pogovarjali, kako kot starš te štiri stebre evangelizacije posredujem svojim otrokom, kaj mi uspeva, kaj bi lahko spremenil ali na novo vpeljal, sem dober ali slab zgled. Sestra Rebeka je od-

Vtisi udeležencev

Zelo lepo mi je bilo en cel dan deliti življenje z ljudmi, ki jih tedensko srečujem pri Družinskem verouku – skupno premišljevanje, pogovori, podelitev, izlet v naravo, obroki, maša ... Da je bilo vse to res bogato, povezovalno in domače, pa je bistveno prispevalo okolje, ki ga v Kanjem Dolu ustvarja s. Rebeka. S svojo iskrenostjo, pristnostjo in gorečnostjo je v nas prebujala voljo in željo, da bi zares živeli svojo vero in v njej vzgajali svoje otroke.

Mica

lična pripovedovalka, zelo poduhovljena sogovornica, zato jo je bilo prijetno poslušati. Dobili smo res veliko zanimivih vzgojnih in duhovnih iztočnic. Zlato pravilo v vzgoji je slikovito predstavila kar z besedami našega blaženega Antona Martina Slomška: »Zgled odraslih več velja kot vsaka pridiga.« Po odličnem kosilu, smo

se šli naužit še sonca, nadihat svežega zraka in naužit lepote Božjega stvarstva. Povzpeli smo se na vrh Javornika. Duhovno obnovo smo zaključili s sv. mašo. Ob krasni večerni zarji smo se polni elana odpeljali nazaj v dolino, v naše domove, novim izzivom naproti ...

Katja Venko

Oba sva zelo navdušena, sploh nad katehezami, ki smo jih imeli s s. Rebeko. Navdušena tudi nad lepo, umirjeno okolico.

Tanja in Milan

Duhovna obnova v Kanjem Dolu je bila za naju čudovita izkušnja. Bog nas je blagoslovil s krasnimi ljudmi, lepim vremenom in s.

Rebeko, ki nam je odprla drugačen pogled na vzgojo in razumevanje svetega pisma. Skratka, duhovno bogat in doživet dan.

Magda in Gregor

Navdušena nad razmišljanjem in delovanjem s. Rebekke. Kako je življenje lahko enostavno, vendar si ga sami zakompliciramo. Želela bi, da še kdaj ponovimo. :)

Andreja

Najbolj nama odzvanja vzpodbuda za vzgojo otrok, da bi otroke vzgojila v osebe, ki bi ih drugi imeli radi, da se spoštovanje pokaže z uboganjem, poslušnostjo; da so otroci veliko več sposobni kot misli! Posvojila sva tudi vzpodbudo za nedeljske zajtrke z branjem evangelija in razlago ter obnovila vrednost treh oltarjev: jedilne mize, zakonske postelje in oltarja v cerkvi. Preživela sva zelo lep dan, vseh nama je bil začetni krog pogovora, kjer smo se

predstavili in povedali tri dobre lastnosti o sozakoncu. S tem smo drug drugega še bolj spoznali in se med sabo povezali v lepih stvarih. Rezultat celega dne pa je bila sveta maša, ki je bila zame prav posebno srečanje z Gospodom. Domov sva prišla hvaležna za Družinski verouk, za družine ki ga obiskujemo ter za s Rebeko in njene vzpodbude.

Metka in Lev

Vsakič, ko se vračava iz Kanjega Dola, se sprašujeva, kako sestri Rebeki uspeva ... In vsakič prideva do tega, da je hiša, okolica prepojena z molitvijo otrok, sestre in zaradi tega prepojeno z blagoslovom. Zelo hvaležno zreva v dan, ki smo ga preživeli skupaj.

Damjana in Iztok

Serva ordinem in ordo servabit te.

kpl Rafael

PRAZNIK LURŠKE MATERE BOŽJE

Vsako leto 11. februarja katoličani praznujemo praznik Lurške Matere Božje v spomin, ko se je na ta dan leta 1858 v bližini franconskega mesta Lurd Devica Marija prvič prikazala mladi štirinajstletni Bernardki Soubirous. Božja Mati Marija datuma zagotovo ni izbrala naključno, saj je bilo točno četrto leto po razglasitvi verske resnice s strani takratnega papeža Pija IX., da je bila Marija spočeta brez izvirnega greha. To versko resnico je potrdila tudi sama Marija med nadaljnjimi prikazovanji mladi Bernardki.

Praznik Lurške Matere Božje smo slovesno praznovali tudi v župniji Dolnji Logatec s svečano večerno sveto mašo, ki se je končala s procesijo na Trgu sv. Nikolaja, kjer je v soju svečk s procesije močno odmevala ena najlepših lurških pesmi Zvonovi zvonijo.

MOJ CANKAR

V gimnazijskih letih nas je spoštljivi profesor slovenščine Franc Capuder ob branju obveznega berila Hiša Marije pomočnice opozoril na branje Cankarja. Z rahlim namigom, da je treba Cankarja pazljivo brati. V pogovoru smo šele razumeli, da so "šolska" berila večkrat prevedena v času primerni miselnosti. Podobno opozorilo je bilo mogoče razbrati tudi ob poslušanju profesor Ziherla, ki je študente opozarjal na zlorabo popravljanja originalnih spisov v prevodih Karla Marxa. Berite v originalu, je ponavljal.

Kot pravi Alojz Rebula (»Credo«, str. 32, Družina, 10. februar 2019) o zapisi o našem največjem pripovedniku, ima "dejansko socialist v Cankarju prav toliko argumentov za svoja stališča, kolikor jih ima kristjan v istem Cankarju za svoja. Lahko bi ga imeli za največjega krščanskega

pisatelja, seveda ne po bogoslužnih vzorcih, ampak po duhu evangelija."

Ivan Cankar, čigar leto je za nami, je ustvarjalec, ki da misliti vsem, razširja in povezuje človeškost. Igor Grdina (Čas, 105, januar 2019) genialnemu pisatelju pripisuje tudi sposobnost za dialog z vsemi in vsakršnimi bralci.

Po premalo prebranem Cankarju danes dvomim o spornih razlagah o Cankarjevem mnenju o družini, njegovi nevernosti, tudi ko prebiram stavke kot so: "Luč je in Bog je, radost in življenje". Ustvarjam si svoje mnenje o našem sosedu Vrhničanu. Stara mati se ga je spominjala tudi kot večkratnega obiskovalca našega kraja.

Razmisleki o njegovem bivanju v Sarajevu pri bratu duhovniku in maličanju njegove človeške iskrenosti po spreje-

NAŠ KAPLAN RAFAEL

manju zakramentov me spravlja v dvome o vrednotenju Cankarjeve genialnosti ali pa izničuje Cankarjevo duhovnost. No, sam po vsem, kar sem spoznal o Cankarju ne morem sprejeti maličenja Cankarjeve duhovne veličine in očitkov mladane zlaganosti, ki mu jo nekateri pripisujejo.

Še en pomislek imam, svojo mater naj bi razglašal za bolj kot ne pošast. Če bi samo pomislil na Cankarja, ki bi nosil v sebi gnev in sovraštvo do matere, ne bi mogel sprejeti njegovih besed o trpečem pisanju s krvjo, kot je napisal na Rožniku.

Naj pa še sam poživim z ljudmi v času in prostoru, ko je naš Cankar živel na naši zemlji. Preprost njegov zapis, ki ne odraža velikih idej in razmišljanj o trpljenju, z naslovom "Naš laz" me tudi povezuje s preprosto podobo in življenjem, ki ni bilo drugačno od vsakdanje Cankar-

jeve resničnosti ljudi in prostora. Pred oči mi stopajo preprosta potovanja Cankarjeve matere z otroci v kraška pobočja Raskovca, podobno kot sem jih doživel s svojo materjo, ki sem jo, ne sicer takrat, ampak vsa leta kasneje nadvse spoštoval in cenil.

Čeprav sem Cankarja najpreje spoznaval kot obvezno šolsko berilo, vendar mi je njegova "Skodelica kave" in opis materinega žalostnega umika iz Cankarjeve bližine pogosto opomnila in vzgajala vest "ne stori tudi ti tega".

In ne morem si zamisliti, da bi Cankar kot genialni mislec in pisatelj ne spoštoval vsega tega, kar mu je zgarana mati, podobno kot moja meni vsadila v njegov človeški jaz. Zato je tudi pisal in zato mi ostaja nadvse prepričan tudi danes.

MiP

Rafael, poljski duhovnik in kaplan v naši fari Sv. Nikolaja v Dolnjem Logatcu, ni samo odličen dušobrižnik, temveč tudi navdušen planinec in hribovec, z dušo in telesom Božji otrok. Moč za duhovniški poklic jemlje v Božjem stvarstvu in hribolazništvu, ki vsebuje velik napor, da ne rečem trpljenje, moč in vztrajnost, da doseže večno radost ter bližino Boga. Tako se nauči modrosti krščanskega življenja. Taka je pač tudi moja in tvoja pot življenja na tem svetu. NAPOR, TRPLJENJE, VZTRAJNOST IN VEČNA RADOST! To je izkustvena molitev v Bogu. Njemu se lahko zahvaljujemo za vse kar nam daje, tudi žalost, saj veselje in večna sreča nas čakata v nebesih.

Rafaelu, ki je bil nedavno že tretjič na Triglavu, Špiku itn. želim varen korak v hribih in naj bo angel varuh vedno z njim!

Slavko Ogrizek

VPIS OTROK V MIKLAVŽEV VRTEC IN DAN ODPRTIH VRAT

Spoštovani starši, dragi otroci!

Vabimo vas k vpisu otrok v Miklavžev vrtec za vrtčevsko leto 2019/20

Vpis otrok bo potekal **do 31. marca, 2019** oz. do zapolnitve mest. Vlogo za vpis lahko pošljete po pošti, e-pošti ali pa se osebno zgledite pri vodji vrtca.

Hkrati pa vas vabimo na **DAN ODPRTIH VRAT**, ki bo v **četrtek, 7. marca od 9.00 do 11.00 in od 14.00 do 16.00** v prostorih Miklavževega vrtca (Šolska pot 1, Logatec). www.miklavzev-vrtec.si

Odgovorili bomo na vaša vprašanja in vam predstavili potek dneva v vrtcu. Otroci boste lahko spoznali nove prijatelje, se igrali in ustvarjali. Na dan odprtih vrat ste vabljeni vsi, še posebej tisti, ki ste vpisali otroka v naš vrtec ali pa si to želite. Za lažjo organizacijo vas prosimo, da svojo udeležbo na dnevu odprtih vrat sporočite na telefonsko številko: 01 7509-440, ali e-naslov: miklavz1994@gmail.com

V pričakovanju, da se vidimo, vas lepo pozdravljamo.

*Pomočnica direktorja – strokovna vodja
Ljiljana Gomerčič, prof.
in vzgojiteljice Miklavževega vrtca*

VABILO

Kot možnost duhovne priprave na postni čas bo v naši župniji

**IZ SOBOTE 9. MARCA NA NEDELJO 10. MARCA
OD VEČERNE DO JUTRANJE SVETE MAŠE**

celonočno molitveno bdenje pred Najsvetejšim.

Posamezne ure molitve bodo vodile skupine, ki delujejo v naši župniji, vsak pa je povabljen, da se katerokoli uro, če je nago-
vorjen pa seveda lahko več ur, osebno sreča z Gospodom.

Ne zamudite priložnosti!
Prisrčno vabljeni

V sklopu Nikolajevih srečanj vas župnija Dolnji Logatec vabi na predavanje z naslovom:

UČNE TEŽAVE OTROK IN MLADOSTNIKOV TER NAČINI POMOČI

v četrtek, 21. marca 2019, ob 19. uri
v Jožefovi dvorani medgeneracijskega doma.

Predavala bo **Tanja Černe, prof. defektologije**

V osnovnih in srednjih šolah opazamo porast učnih težav, ki so lahko pogojene z nevropsihološkimi in nevrofiziološkimi vzroki, manj osvojenimi učnimi navadami, visokimi pričakovanji staršev ali neustreznim načinom poučevanja. V predavanju bomo osvetlili posamezne vzroke, predstavili posamezne skupine učnih težav ter se pogovorili o splošnih smernicah pomoči.

Tanja Černe se vsakodnevno ukvarja z otroki in mladostniki s splošnimi in specifičnimi učnimi težavami, vodi skupine za uspešno učenje, svetuje staršem in učiteljem ter jih izobražuje. Zaposlena je v Svetovalnem centru za otroke, mladostnike in starše Ljubljana. Pomembno se ji zdi, da kljub učnim težavam, razvijajo otroci in mladostniki svoja močna interesna področja ter se pripravljajo na odgovorno in neodvisno življenje

Prisrčno vabljeni!
Povabite tudi znance in prijatelje!

*Vstop prost, Bog pa vam povrni vaš prostovoljni dar,
s katerim boste omogočili obisk zanimivih gostov tudi v prihodnje.*

KOLEDAR

MAREC

2019

1. marec

*svetovni molitveni
dan žensk;*

3. marec

8. nedelja med letom,
*sv. maša ob 8h in 10h;
ob 19.30 kateheze za
mladino in odrasle*

4. marec

srečanje Karitas

6. marec

*pepelnična sreda
(začetek posta)*

7. marec

*ob 19.30 kateheze za
mladino in odrasle*

8 marec

križev pot

10. marec

1. postna nedelja,
*sv. maša ob 8h in 10h;
ob 14h križev pot; ob
19.30 kateheze za
mladino in odrasle*

11. marec

srečanje ŽPS

14. marec

*ob 19.30 kateheze za
mladino in odrasle*

15. marec

*križev pot; duhovne
vaje za prvoobhajance*

17. marec

2. postna nedelja

*(papeška nedelja); sv.
maša ob 8h in 10h;
ob 14h križev pot*

19. marec

*sv. Jožef, Jezusov
rednik, zavetnik
slovenskih dežel
(teden družine)*

22. marec

križev pot

24. marec

3. postna nedelja,
*sv. maša ob 8h in
10h – sveti krst; ob
14h križev pot*

25. marec

Gospodovo oznanjenje

29. marec

križev pot

31. marec

4. postna nedelja,
*sv. maša ob 8h in 10h;
ob 14h križev pot*

KOLOFON

Izdaja: župnija Dolnji Logatec

Odgovarja: Janez Kompare

Glavni urednik: Alen Širca

Naklada: 600 kos

Spletni naslov: <http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

Prispevke pošljite na naslov: farni.list.logatec@gmail.com do 15. v mesecu.